

[Aksel Larsen.]

gede til. Men det maa endvidere erkendes, at den Understøttelse, der hidtil har været ydet, er for lav; der maa være visse Mindstesatser for Understøttelse til arbejdsløse, og dér bør man ikke gaa lavere end den Minimumsfordring, de arbejdsløse selv i København har rejst, 28 Kr. ugentlig for Forsørgere og 21 Kr. for Ikke-Forsørgere.

Da det er klart, at mange Arbejdsløshedskasser, som har lavere Satser, ikke er i Stand til at forhøje disse, fordi det vilde betyde en kolossal Forøgelse af Kontingenter, mener vi, at Staten bør træde til og supplere de ordinære Understøttelser og Understøttelserne fra Fortsættelseskasserne op til dette Beløb, og at Krisehjælpen naturligvis udbetales i samme Højde, saaledes at Understøttelserne som Helhed bliver mindst 21 Kr. ugentlig for Ikke-Forsørgere og 28 Kr. ugentlig for Forsørgere; jeg vil meget gerne se det Medlem af Folketinget, som vil staa op her og bevise, at de arbejdsløse kan klare sig med mindre.

Vi undtager ikke de uorganiserede fra Krisehjælpen. Vi er af den Mening, at ogsaa ikke-forsikrede arbejdsløse maa være berettigede til Krisehjælp, og at de maa være det saa meget mere, som de ikke kan blive forsikret selv om de gerne vil. Vi foreslaar derfor, at de ogsaa skal have Krisehjælp, og at Krisehjælpen skal være af samme Højde som den, der ydes til de forsikrede, idet vi dog tager Hensyn til, at de forsikrede maa udrede Fagforenings- og Arbejdsløshedskassekontingent.

Endvidere forudser Lovforslaget, at der ydes Huslejhjælp til de arbejdsløse og paalægger i den Henseende Kommunerne Pligt til at yde denne Huslejhjælp, ligesom Kommunerne faar Paalæg om at udrede de arbejdsløses Kontingenter til Arbejdsløshedskasser og Fortsættelseskasser. Vi foreslaar ikke, at Kommunerne skal udrede de arbejdsløses Kontingenter til Fagforeningerne. Det vil ikke sige, at vi har noget imod, at de gør det, men vi vil ikke her opsætte en saadan Fordring i Loven af den simple Grund, at Fagforeningerne skal være Arbejdernes Kamporganisationer, som de selv bærer Byrden ved, medens Arbejdsløshedskasser og Fortsættelseskasser er noget, Arbejderne egentlig ikke har Pligt at betale til, eftersom det ikke er dem, der er Skyld i Arbejdsløsheden.

Vi foreslaar endvidere, at Arbejdsløshedsloven ændres. Der findes en Mængde Mangler i denne Lov, men vi tager her et Par af de vigtigste, et Par af dem, det er

mest paatrængende at faa rettet ved. I vort Forslag bestemmes det derfor i § 1, at i Loven om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring ændres § 10 angaaende Optagelse i statsanerkendte Arbejdsløshedskasser. Det hedder i denne Paragraf, at en Arbejdsløshedskasse kan nægte at optage en arbejdsløs, som ikke paa det Tidspunkt, Optagelse søges, har beskæftiget sig ved Faget. Denne Paragraf forbyder altsaa ikke Arbejdsløshedskasserne at optage de arbejdsløse, men støttet paa denne Paragraf findes der i Vedtægterne for de fleste Arbejdsløshedskasser Bestemmelser om, at man kun optager Folk, som har Arbejde ved Faget.

Da det nu efterhaanden, efter at vi fra kommunistisk Side gennem tre Aar har rejst Kravet om de uorganiseredes Optagelse i Fagforeningerne og Arbejdsløshedskasserne, synes at være gaaet op for De samvirkende Fagforbunds Ledelse, at her virkelig ligger et Problem, synes at være gaaet op for ledende Socialdemokrater, at de uorganiserede ikke er Skulkere og Skruebrækkere alle sammen, men at der ogsaa findes Folk blandt de uorganiserede, som fortjener Optagelse, saa kan det maaske finde Forstaaelse, at vi nu foreslaar denne Passus i Arbejdsløshedsloven afskaffet. Vi foreslaar det bl. a., fordi det har vist sig, at Fagforeningerne og Arbejdsløshedskassernes Ledere ikke er tilbøjelige til at ændre deres Vedtægter paa dette Punkt, ikke er tilbøjelige til at aabne Kasserne og Fagforeningerne for de uorganiserede, for de arbejdsløse, og saa maa vi altsaa stille Forslaget her for at vække Opmærksomhed om denne Fagforeningsledernes Stilling, for at slaa fast, at hvis de ikke vil godvilligt, saa maa de paa en eller anden Maade bringes dertil.

I § 2 i dette Lovforslag foreslaas det, at Statens Tilskud til Arbejdsløshedskasserne og Fortsættelseskasserne forhøjes. Det er en bekendt Sag, at de fleste Arbejdsløshedskasser kører med Underskud, at de i Løbet af det sidste Aar har optaget kolossale Laan, og at mange af dem i økonomisk Henseende faktisk nærmer sig en Katastrofe. Naar dette er muligt til Trods for, at vi altsaa, jævnfør Udtalelser her i Tinget, har faaet Verdens bedste Sociallovgivning og mest glimrende Arbejdsløshedslov, saa er det klart, at der er noget galt med Loven, og saa maa man ændre disse Forhold ved at yde et forhøjet Tilskud til Arbejdsløshedskasserne. Vi har ment, at det, der passende kunde være Tale om, var en Fordobling af det Tilskud, der bliver